

Panor. super secunda Primi.

13 Renuncatio cum iuramento facta de beneficio occasione iuris in posterū sibi querendian indistincte preuidetur.

C A P. II.

Vm inter. ficiit referat solū ad ius de plenāti, vel de præterito competens renuncianti, & ideo exceptione renunciationis, aut iuriū nō repellitur agensse iure post renunciationem, aut iuramentum quæsito. h.d. Vel breuius. Qui abiurat beneficium suū, licet petit illud, si de novo eligatur. h. d. secundum intellectum glo. In prima parte narrat factum. In secunda dat iudices. Secunda ibi, ideoque, Casus li. Iste P. Gaufridi abiurauit beneficium suum, postea obtinuit literas a domino papa, & a maiori parte capituli fuit receptus. Quidam canonici contradicebat eidem, opponendo sibi iuramentum, & ideo contra iuramentum non erat recipiendu, cum super hoc fuisse queſtio diutius agitata, mandat quibusdam quæte nus si prædictum P. inuenienter de consentiu maioris partis cap. fuisse de prædicto beneficio author. apost. inuestitu, eum faciant ipsius beneficij pacifica possessione gaudere, nō obſtantē iuramento & de non recipiendo vterius in eodē beneficio proponitur præstisſe, ex quo consensus maioris & senioris partis capituli intercessit. Ber. t. No. 1. q̄ ius canoniz, & ēt accessoriū ad illud, vtius stalli in choro, & loci i capitulu, dñs spiritali iura facit q̄ no. sup. de consti. ca. cū 2. M. Ferr. t. Et no. p̄ stallus in choro, & locus in capitulu cēsentur de partibus bñficii canonicalis. Et per hoc vī q̄ pro probata quæſi possessione illorū, vt argui & præsumi debeat quæſi possessione beneficij, est norandū pro articulis faciens, facit q̄ h̄. sup. de elec. c. cumana. t. No. q̄ iufm, & renuntiatio in dubio restringunt ad ius subsistens, seu competens secundum tps renunciationis. & ideo non excludunt quem a petitione respectu iuris post renunciationem & iuramentum creati, seu quæſiti. & ideo renuncians & iurans non petere beneficium, non excluditur, si postea acceptet, & petat illud prætextu uouii iuris quæſiti post iufm ex dispositione capituli, vel papæ, vel vtriusque. Et no. q̄ istud ēt procedit, si in renunciatione, vel iuramento apponitur aliqua dictio respicens futurum tempus, puta si promittatur, vel iuretur de non petendo vterius ex causa subsistente de praesenti secundum tempus renunciationis. facit quod habetur in l. q̄ seruus. ff. de condit. ob caus. & quod plene no. 4. Bar. in l. qui Romæ §. duo fratres. ff. de verb. obliga. t. No. ar. pro op. quæ habet & potestas conferendi particularia beneficia in ecc. collegiata specket ad collegiū ecclesiæ, de quo 5 in c. cum eccl. Vulterana, sup. de ele. t. Not. q̄ ex inuestitura beneficij vī transferri quæſi possessio ipsius beneficij, vt hic vī colligi in quantum hic papa mandat istum qui fuerat in d uelutus, q̄ facient gaudere quæſi possessione ipsius beneficij. Et sic aperte innuit q̄ habeat quæſi possessione, de quo an, videlicet ex inuestitura transferatur possessio, cōsuevit dici in c. transmissam. sup. de ele. & facit qd̄ no. inf. de insti. c. au- 6 thoritate. & sup. de confue. c. 2. t. VI. no. q̄ s̄ non vī pacifice possidere beneficium, super quo patitur controvēsiā iudiciale, vt hic vī innuere circa in. iuncto prin. t. Et sic facit in ar. q̄ pro controvēsiā iudiciale dari debeat interdictū vti possidetis. de quo per Bar. in l. si prius. ff. de ope. no. nun. 8 & per D. An. inf. de refli. spo. in c. audita. t. In gl. i. in prin. h̄ec gl. fa. q̄a est timore contrarii, c. si vero. de iureiu. & eo. ti. ca. cum contingat. de resti. spo. c. accepta. in quibus patet iuramentum esse seruandum, & non dñe audiri iurātem venie tem contra sum iuramentum, sed glo. voluit soluere istud contrarium, q̄ hic non veniebat contra iuramentum ex eo, quia non repetebat beneficium ex causa subsistente secundum tempus renunciationis & iufi, sed solebat repetere ex causa nouiter superueniente post iuramentum & renunciatione, & sic ex iure nouiter postea quæſito, ad quod non extendebat iuramentum, quia simpliciter renuncauerat beneficio, & iurauerat non repetere, quod iuramentum in dubio restringitur ad causam subsistente secundum tps renunciationis, & iuramenti. & facit qd̄ h̄ in l. si de certa. C. de transact. non autem ad ius querēdū in futurum ex noua cā, si forte iterum eligeretur, per id qd̄ h̄ in c. audientiā. inf. qd̄ met. cau. & c. clericus. j. de iureiu. & facit qd̄ no. per glo. & Doc. in d. si de certa. & ideo non h̄c obſtare iufm si vellit agere ex iure nouiter q̄sito, si istud fuerit q̄situ ex dispoſone capituli, siue papæ, siue utriusq; q̄a ubi est eadē rō, & p̄ consequens idē ius, ar. c. ii. sup. de tran. epis. & sup. de

fit. c. trāslato. Nec ob. iste tex. q̄ vī velle, q̄ ad hoc, vt hiē pos sit repetrere beneficium, duo debeat concurrere, uidelicet q̄ si receptus authoritate papæ, & de cōſensu maioris partis capituli, & sic vī q̄ requiratur ius q̄situ esse ab utroq; & non sufficit ab altero tantum quæſitum, q̄a potest dicere q̄ istud fuit ex eo, q̄a forte se aſtrinxit ad vtrumq; probādū, ar. eorum quæ habentur. inf. de proba. c. licet cā, alias sufficiſſet probare ius quæſitum ab altero eorum, & sic a papa vel a capitulo, vel forte p̄ dici q̄ illud fuit ex eo, q̄a forma reſcripti papalis, quo mandabatur iſtum recipi in canoniciū & assignari sibi beneficium. s. si ad illud caderet cōſensus, capituli. facit quod h̄ in c. li pro te. de ſcri. in 6. vnde potest dici, q̄ iste Petrus renunciauit omni iuri q̄ habebat in beneficio, uel ad beneficium, & iurauit ipſis de capitulo nō repetrere beneficium, & demum postea impetravit a papa, q̄ recipetur in canonicum, si ad id accederet cōſensus capituli. vnde poſtea, quia maior pars capituli cōſensit, & p̄ consequens, p̄ maiori parte tēpresentsur. l. quod maior. ff. ad muni. & sup. de elec. c. quia p̄ p. fuit receptus. & inuestitus de beneficio, verum quia minor pars contradicbat, & opponebat de iufi, habuit iterato recurſum ad papam qui in eius fauorem dedit literas ad iudices, de q̄bus hic habet in ſupraſcriptione, & mandauit eis, ut dī in litera. Et elec. gl. plana eſt. Inno. vero aliter ſoluebat contrarium, dicens* q̄ iste Pet. poſt renunciationem & iuramentum fuit a maiori parte capituli electus, & conſequenter ab ipſis canonicis, f qui poterant remittere iufm ſibi præſtitum per dictum Pe. ad eorum utilitatem, & ab ſoluere illum. facit quod legi. & no. in c. i. inf. de ſpon. Ideo merito fuit auditus repetens beneficiū nō obſtāte iufi, & ſimiliter dicit q̄ nō obſtabit iufm ſi poſtea ex mandato papæ recipetur, quia iufm non ex tendatur ad caſum q̄n papa prouidet, & ar. l. facto. ff. de vulg. & pup. certe illa l. modicum facit, ut patere potest illam intuenti. Et contra hoc dictum facere vī q̄ h̄, s. de ſcri. c. cōſtitutus. vbi papa non vī velle in dubio tollere iufm. Vnde singulariter dicit hoc dictum debere intelligi, quādo papa habuit notiū iufi & cauſa ſubſtēte dispensauit contra iu ramen

A D D I T I O N E S.

- a. ¶ Canonicas. Adde Ro. confi. 482.
 b. ¶ Iuramentum. Vide no. in l. ff. q̄ qui ſatid. cog. in vī. ff. C. de non nu. pecu. late Ang. Are. in ſaq. e. col. 3. Inf. de exc. ſal. in ſ. item ſi quis. de auctio. Seb. Sa. c. ¶ Renunciations. Adde quæ iufra pouam, ubi melius.
 d. ¶ Qui furcat iufitum. Tu adde quod si hat iufitum de beneficio in conſpēctu beneficii, poſt illius collationem traſite. t plena poſſessionem, ita nota. Compo. & lo. An. in c. trāſitum. ſup. de elect glo. in c. i. ſup. de conſue. iſte in c. cum aliquis & Docto. in c. cum Beroldius, de re iud. Et aduerte quod loquitor hic de teribili inuestitura, & ita ego inveſtigo, q̄ quando fit realis in iuſtitia, tranſferit plena poſſeſſio, ſecundum Bal. & Gui. de Cu. in l. i. C. de dona. Zach.
 e. ¶ An poſſeſſo beneſſiū tranſferatur per ſolam inuestitura, ſeu per collatio nem beneficii, in fine beneficii, uel de plene per Ale. in l. i. in antep. col. in pri. ff. de acq. p. ſ. quo. iſtā vultur D. Abb. in c. authoritate, in v. col. de iſt. & iſtud intellige verum, quando nullus alijs eſſe: in poſſeſſione ipſius beneficii, quia tunc per ſolam inuestitura, & collationem non tranſferetur poſſeſſio corporali. I. no in iuſtitio beneficii requirunt corporali poſſeſſio, ut in c. cum Beroldius. & ibi glo. in uer. inſtituitur, de re iud. & habetur per glo. in cap. ex ore. in uer. & ſi mandatum, de his que ſunt a ma. parte. c. & in cap. per tuas, in uer. poſſeſſione, de do. & na declarat & Imitat D. Abb. in c. aucto riate. de Inst. in v. l. co. ar. corum que habentur in l. quod meo. ſi de acq. poſ. Et adde, q̄ ſi ipſa tranſferit in alijs ſo. a voluntate tranſferit ſine aliqua tra diſione, ut in c. ſi tibi absentia, de præber. li. ſ. & in c. grātia. de ſcri. eod. li. & habetur per Compoſit. c. cum omnes, de conſu. in aliis aut ſo. ſpūlibus regiſtratur traditio. aut alijs, quod ſi loco traditio, ut in l. traditio. ſi de acq. re. do. & in l. traditionib. C. de pac. & plene per Bar. in l. nō quoconq; in ſ. q̄ Caiū. de le. i. dum odo ſubſi aliquia ca. alias non, ut in locu pal. & in l. ūnd. nuda. & ibi per Bar. ſi de acq. re. do. Et tene menti q̄ traditio inſtitū opera tur ceſiōne uolū actionū, ut eſt caſus ſin. in l. Maſua. ff. ſolut. mari & quando & quarum rerum debeat fieri traditio, vel non, habetur per gl. & Doc. in l. i. ſi de ac. em. & an in predatum tranſeat poſſeſſio ſine apprehenſione corporali, hi ēt per Bar. in l. cū h̄dēs, i. prin. ſi de acq. poſ. & pro cūndē in l. i. ſi. ad. fi. & ibi per Pau. de Ca. c. i. Et adde q̄ ſi poſſeſſio tranſferit per aspectū rei co currente in uno vo. enos tradere. l. i. ſi rem. & hi ēt per Ale. poſt Bar. & in ſi iuſtitia ſi de acq. poſſo quod dicunt ſe verum, ſi principali domini assignat, ſecur auctem ſi procurator, uel nunciū, uel executor. An autem poſſeſſio ſeu per ſolam uerbalen inuestitura tranſferatur, de cas quo non, niſi prius uel tempore inuestitura feudarius poſſidebat, ita Bald in l. i. & in rub. C. de permu. & in prelu. ſeu in l. i. ſi. & in c. i. in col. in tū. quid ſi inuesti. & habetur per Inno. in cap. cum M. de conſu. & per Ang. in liquidam, ſi de re iud. & uide D. Abba. in c. i. in 4. col. de conſue.
 e. ¶ Iudiciale. Adde quod uoluit Cal. confi. i. de tranſla. epi.
 f. ¶ Remittere. Adde Roman. confi. 20. ubi iuramentum poſſet remitti per par tes.
 g. ¶ Prouider. Adde per hoc facere quod uoluit Roma. confi. 482. ubi dicit quod iurans non accipere arbitrium in puniendo criminis, non est periurus, ſi illud accipiat cum commiſſum eſt motu proprio.